

Beslutningsforslag nr. B 73. Fremsat den 2. april 1982 af Lilli Gyldenkilde (SF), Agerschou (SF), Marianne Bentsen-Pedersen (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Holger K. Nielsen (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om afhjælpning af unge kvinders arbejds- og uddannelsesløshed

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag efter følgende retningslinjer til afhjælpning af arbejdsløshed og uddannelsesløshed blandt unge kvinder og herunder fortrinsvis blandt enlige mødre:

- I. 1. I alle kommuner, hvor der er mindst 10 unge arbejdsløse enlige og ufaglærte kvinder med barn/børn, etableres en forsøgsordning med henblik på primært at få disse i uddannelse eller i arbejde.
2. Der ansættes i hver kommune, hvor ovenstående betingelser er til stede,
1 erhvervsleder
1 socialrådgiver
1 lærer i voksenundervisning
1 ligestillingskonsulent.
3. Kommunen refunderes løn til ovenstående af staten.
- II. Forsøgsordningen foreslås udarbejdet efter følgende retningslinjer:
  1. På et passende sted, stillet til rådighed af kommunen, tilbydes de unge kvinder et ½ års kursus af daglig varighed højst 6 timer, for hvilke der udbetales garantiløn. For de sidste to timer op til 8 timers arbejdsdag betales ligeledes løn, som refunderes af staten (jfr. småbørnskommissionens forslag).
  2. Indholdet i kursusperioden tilrettelægges af de ansatte i projektet i samarbejde med de unge kvinder og skal i det mindste omfatte grundig indføring i uddannelsesmuligheder, økonomisk støttemulighed, undervisning i ligestillingsproblematik, grundig indføring i samfundsforhold med udgangspunkt i de unge kvinders egen situation, grundig orientering om deres rettigheder i samfundet, orientering om arbejdsmarkedet og de faglige organisationers formål og arbejde samt undervisning i elementære færdigheder i dansk og regning.
  3. Såfremt de unge kvinder ikke har børnepasningsmuligheder i forvejen, stiller kommunen disse til rådighed.
  4. Efter afsluttet kursusperiode skal de unge kvinder tilbydes helst en uddannelsesplads eller et job. Såfremt intet andet er muligt et beskæftigelsesjob af 1 års varighed.
  5. Efter 3 års forsøgsperiode udarbejdes der en redegørelse, der forelægges folketetinget, hvorefter der tages beslutning om, hvorvidt ordningen skal fortsættes.